

РЕШЕНИЕ

№ 5244

гр. София, 10.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12514** по описа за **2025** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано по жалба на СДВР срещу Решение № 2077/03.05.2023 г., постановено по нахд № 7882/2022 г. Софийски районен съд, НО, 98състав, с което е отменен електронен фиш, серия К, № 5870589/02.05.2022 г., издаден от СДВР, с който на Г. Т. Т. за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. чл. 21, ал. 1 от Закон за движението по пътищата е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200,00 лева на основание 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4 ЗДвП.В жалбата е посочено, че решението на СРС е неправилно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон.От съда се иска съдебният акт да бъде отменен, като бъде потвърден издадения електронен фиш. Претендира разноси за двете съдебни инстанции.

Касаторът-Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се явява.В представени писмени бележки моли решението да бъде отменено.Претендира юрисконсултско възнаграждение.Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Ответника - в съдебно заседание, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София - град, XI касационен състав, като взе предвид наведените

касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК, от надлежна страна и срещу подлежащо на съдебен контрол решение, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

От събраните в хода на производството доказателства съдът е установил, че: на 02.05.2022г., в 13:25 часа, в [населено място], по Околоръстния път до номер 214, с посока на движение от [улица] към [улица], Г. Т. Т. управлявал МПС л.а. „М. Г. 400 4 М.“, с рег. [рег.номер на МПС], негова собственост, със скорост от 101 км/ч. при въведено ограничение със знак В26 - 80 км/ч., т.е. допуснато било превишение на разрешената скорост с 21 км/ч. Жалбоподателят извършил нарушението в условията на повторност, в едногодишен срок от влизането в сила на ЕФ серия К, № 5870589. Горното е установено със запис от автоматизирано техническо средство CORDON M2, № MD1196. Съгласно Заповед № 8121з-931/30.08.2016 г. на Министъра на вътрешните работи е утвърден образец на електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с А. на основание чл. 189, ал.4 ЗДвП. По несъмнен начин се установява скоростта на движение на процесното МПС, която е отчетена от техническото средство и е отразена в извлечението от неговата памет. Г.Т. е санкциониран за движение със скорост от 88 км/ч., а видно от извлечението от паметта на техническото средство, регистрираната скорост на движение е била 91 км/ч., т.е. приспаднат е толеранс от 3 км/ч като допустима техническа грешка. На следващо място законосъобразно на основание чл. 188, ал. 1, във вр. с чл. 189, ал.5 ЗДвП електронният фиш е издаден на Г. Т. Т., който е собственик на автомобила и който следва да отговаря за извършеното с него нарушение по смисъла на чл. 188, ал. 1 ЗДвП, доколкото след като е уведомен за издадения ЕФ не е посочил друго лице, управлявало автомобила към момента на извършване на нарушението. Въз основа на констатираните факти от СДВР бил издаден атакуваният електронен фиш серия К № 5870589, с който за нарушение на чл. 21, ал.2, вр. с чл. 21, ал. 1 ЗДвП и на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал. 4 ЗДвП на жалбоподателя е наложена "глоба" в размер на 200,00 лева.

При така установеното от фактическа страна, СРС, е достигнал до извод, че електронният фиш не съдържа ясно и точно посочване на нарушените разпоредби като това нарушение на процесуалните правила съществено е ограничило правото на защита на жалбоподателя да разбере, защо е бил наказан именно с определения в електронния фиш размер на глобата. Изложил е съображения за неправилност на дадената в ЕФ правна квалификация на нарушението.

Решението е неправилно.

За съда е несъмнено, че Г. Т. Т. е осъществил нарушение на ЗДвП в населено място – в [населено място], по [улица] към [улица], изразяващо се в движение със скорост над разрешената, поради което законосъобразно констатираното превишаване на скоростта, като санкционна норма в ЕФ е посочена разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП.

След постановяване на решението на районния съд, в хода на съдебното производство пред настоящата инстанция е настъпила законодателна промяна, чрез изменението в ДВ, бр.64 от 05.08.2025г, в сила от 7.09.2025 г. на чл.182, ал.4 от ЗДвП, съгласно която разпоредба, при повторно нарушение по ал. 1, т. 5 и 6, ал. 2, т. 6, ал. 3, т.6 наказанието е предвидената за

съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца. На практика към настоящия момент за нарушение по чл. 182, ал.1, т. 2 от ЗДвП, не е предвидено удвояване на наказанието глоба, като „повторно“.

Предвид настъпилата законодателна промяна, и спазвайки принципа по чл.3, ал.2 от ЗАНН за прилагане на по-благоприятната за нарушителя разпоредба, районният съд разполага с правомощието да измени издадения електронен фиш на основание чл. 63, ал. 2, т. 4, във връзка с чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗАНН, респ. при еднородност на обстоятелствата по нарушението да извърши преквалификация на нарушението като се изключи от обвинението квалифициращия му признак „повторност“ и да приложи закона за по-леко наказуемо административно нарушение, а именно чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, относима в настоящия случай, с оглед установения размер на превишението на скоростта, в който смисъл е и постановеното по т. 1 на Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г на ВАС по т.д. №1/2020 г.Съгласно т. 2 от диспозитива на Тълкувателно решение №8 от 16.09.2021г. на ВАС по т.д.№1/2020г, ОСС, I и II колегия, в касационното производство по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс, след като отмени решението на районния съд, административният съд няма правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административно-наказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба. Според мотивите на посоченото тълкувателно решение, подведеният под административнонаказателна отговорност субект трябва да разполага в касационното производство с възможност за защита не само срещу съставомерните факти, установени от административно-наказващия орган, но и срещу тяхната правна квалификация, независимо дали тя е дадена от административно-наказващия орган или за първи път от районния съд.

С оглед изложеното, решение № 2077/03.05.2023 г., постановено по нахд № 7882/2022 г. Софийски районен съд, НО, 98състав Софийски районен съд, следва да бъде отменено, а делото следва да се върне на районния съд за ново разглеждане от друг състав на съда, съобразно дадените указания.

При новото разглеждане на делото, на основание чл. 226, ал. 3 от АПК във вр.с чл. 63д от ЗАНН, районният съд следва да се произнесе, с оглед изхода на спора и по отговорността за разноските – чл. 226, ал. 3 от АПК, вр. чл. 63д от ЗАНН.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XI-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 2077/03.05.2023 г., постановено по нахд № 7882/2022 г. Софийски районен съд, НО, 98състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението е окончателно.

Председател :

членове: